

## Školitelský posudek na bakalářskou práci Nami Halingten:

# IKONOGRAFIE A KULT ŠIVY

Nami Halingten předkládá bakalářskou práci, která přehledným a syntetizujícím způsobem pojednává o vývoji, ikonografii a jednotlivých směrech kultu jednoho z nejvýznamnějších božstev hinduismu. V první části se s odkazy na nejdůležitější literární a částečně i archeologické zdroje zaměřuje na textovou a vizuální genealogii tohoto božstva. V druhé části se věnuje ikonickým i anikonickým podobám Šivy a jeho atributům. Ve třetí kapitole pak přehledně zpracovává nejdůležitější směry a školy, které Šivu považují za nejvyšší božstvo.

Jako školitel ke struktuře a zpracování tohoto tématu ve výsledné verzi nemám žádné připomínky. Vývoj práce jsem více než rok zblízka sledoval a autorce několikero verzí podrobně komentoval. Své kritické připomínky a rady k dalšímu postupu jsem tedy autorce posílal průběžně a musím konstatovat, že naprostou většinu z nich autorka zapracovala a vyrovnala se s nimi dobře a ku prospěchu práce, jejíž text během minulého roku prodělal značný a ne vždy nekomplikovaný vývoj. V tomto posudku se tedy zaměřím na ty aspekty práce, v nichž autorka své úsilí nedotáhla do zdárného konce.

Z faktického hlediska nemám práci ve výsledné verzi již co vytknout s výjimkou jedné chyby, na niž jsem kolegyni upozorňoval, a to když ztotožňuje *Vírabhadru* s *Bhadrakáli* (s. 28). Stejně tak práce se sekundární literaturou a její vhodná volba jsou oblastí, v níž autorka udělala obrovský pokrok. Opět s jednou výjimkou, již je podkapitola 2.4. *Natarádža – tanečník* (s. 31-32), která je založena pouze na jednom popularizačním zdroji (Zbavitel 1997) a řadě dlouhých citací. Žádal jsem autorku, aby svůj výklad podpořila i z jiných zdrojů, bohužel se tak nestalo. A konečně oceňuji, že se autorce nakonec velmi dobře podařilo uvést do rovnováhy vlastní literárně kreativní styl psaní s požadavky žánru odborného textu. I zde bych si dovilil upozornit na jedno vybočení z odborného stylu, které v práci zůstalo, a to při popisu Dakšovy oběti (s. 28).

Pokud jde o formální stránku, i v tomto ohledu urazila autorka od prvních verzí opravdu velký kus cesty, nicméně ani přes mé četné a často opakované komentáře ke konkrétním pasážím a výzvy k nápravě je práce z tohoto hlediska nedotažená. Zatímco populární přepis indických slov autorka postupně opravila z mého hlediska beze zbytku, totéž nelze zdaleka říci o dalších aspektech zápisu indických termínů a zejména názvů děl indických literatur. V textu se tak vyskytuje střídavě „Skandapurána“ dohromady bez kurzivy a hned vzápětí odděleně „Váju purána“ (s. 21), dále „*Matsja purána*“ odděleně a kurzivou (s. 29), stejně tak „Bhagavad gíta“ a „Íšvara gíta“ (s. 22). Ve všech těchto případech jsem autorku několikrát důrazně vyzýval, aby zápis sjednotila podle doporučeného formátu dohromady a kurzivou. Stejně nedůslednosti nalézáme při psaní velkých písmen. V textu se objevuje „Pašupati“ i „pašupati“ (s. 10), Višnu je „udržovatel“ a Šiva „Ničitel“ (21); v dalších pasážích máme někdy tučně **Ardhanárišvara**, **Lingódbhava** (s. 33) jindy tučně s kurzivou *Harihara* (s. 34). Nedůsledný je také zápis odkazů na poznámky pod čarou ve vztahu k interpunkci. Stejně tak nerozumím tomu, proč si autorka neopravila bibliografii, která není celá podle abecedy, jedna položka je neúplná a při přepisu názvu jedné publikace (Bisschop 2006) je vynechána vokalizace.

Celý tento dlouhý soupis by se snad ve vztahu k celku jinak dobré práce a vzhledem k úsilí na její sepsání vynaložené mohl zdát jako přílišný formalismus a lpění na detailech. Za podstatné však považuji, že na všechny uvedené nedostatky byla autorka školitelem opakovaně

upozorňována a skutečnost, že i po více než pěti verzích, na které jsem kolegyni Halington dával zpětnou vazbu, zůstávají v odevzdané práci, si nedovedu vysvětlit jinak než neochotou autorky věnovat své diplomové práci dostatečné úsilí. Na druhou stranu je však třeba také uvést, že s podstatně větší částí připomínek a komentářů k průběžným verzím se autorka vypořádala poctivě a ku prospěchu výsledné práce.

Bakalářskou práci Nami Halington proto i přes uvedené nedostatky doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako velmi dobrou.

2.9. 2015  
Martin Hříbek PhD.